

1886-07-20

SENDER

Johan Lange

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Afventer transskription.

Sender's location:
København

Mentioned people:
Johan Lange
Petrine Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 48 nr. 14

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 14

Kjøbenhavn d. 20 Juli 1886.

Kjære Børn!

I denne trange Tid ere I ikke af vore Tanker, og vi beklage kun at vi ikke selv kunne være hos Eder og hjælpe til at holde Modet oppe, ligesom at der ligger 5 Dage mellem et Brevs Afsendelse derfra og dets Modtagelse her, thi deraf følger jo, at Tilstanden kan være aldeles forskjellig naar Brevet modtages fra dengang det blev skrevet. Vi lode uheldigvis nogle Dage gaa hen uden at skrive i Sygdommens Begyndelse, da vi haabede snart at høre om god Bedring, og derved ere I blevne nogle Dage uden Brev herfra, men siden d. 9de have vi skrevet hver anden eller hver Dag; maaské kan der være gaaet et Brev tabt, men Telegrammet som blev sendt d. 16de haabe vi dog at I have modtaget.

De sidste Efterretninger fra d. 15-16de lyde dog saa vidt vi skjønne, noget bedre, naar kun vor kjære elskede Agnete kunde faa

-2-

lidt mere ro i sindet, men disse nervøse Ængstelser følge jo altid med den Sygdom, hvad jeg kjender af Erfaring. Men naar den kjedelige Feber er borte, saa vil ogsaa Kræfterne og med dem den gamle Ro i Sindet og lyse Blik paa Livet vende tilbage.

Jeg traf paa Gaden idag Zahrtmann, fra hvem jeg skal hilse og ønske god Bedring; han sagde, at i Italien, naar en Feber er overstaaet, er Reconvalescensen vidunderlig hurtig, hvorpaa han nævnte forskellige Exempler. Vi vil haabe, at hans Ord ogsaa maa gaa i Opfyldelse for Eder især i Civitas sunde Luft. Ja vi haabe sikkert at Vor Herre vil være os saa naadig at vi maa gjensé vor kjære Agnete karsk og glad til Efteraaret.

Vi leve temmelig ensomt i denne Tid, alle rejse og vore egne Trækfugle ere ogsaa fløjne bort, saa at Moder, Ingrid, Thora og jeg udgjøre den hele Husstand. Jonathan er i Sorø, tager derfra til Fyen og ender i Aarhus, hvor han er indbudet af Hjalmer Jensen. P. Margrete er paa Askov og

-3-

vil derefter besøge Faster Mine, til hvem ogsaa Ingrid snart tager over for at hjælpe hende med Husvæsenet og adsprede hendes Ensomhed. Om kort Tid vente vi Moster Hanne med hendes Smaapiger, hvilket vil gjøre en Afvexling imod den nuværende Ensomhed. Vi har først i Gaar og i Dag havt rigtig Sommer, i lang Tid har det ellers været kjøligt og blæsende Veir, saa at vi ikke have kunnet benytte Haven saa meget som vi kunde

ønsket. Ingrid har overtaget Agnetes gamle Forretning i Haven med at plukke Jordbær og Blomster og sætte Bouketter, men i den sidste Retning har hun ikke endnu naaet Agnetes Dygtighed. Caroline besøger os jævnligt, især i disse Dage, da Theodora har faaet Orlov til at besøge sit Hjem. –

Nu har jeg fortalt hvad der nærmest laa forhaanden, om vort eget Hjem, da jeg antager, at alle Smaating herfra interessere Eder; om Verden udenfor har jeg kun lidt at fortælle, da vi kun lidet komme udenfor Husets Enemærker, dog vare Moder og jeg for nogen

-4-

Tid siden henne at høre svensk Opera i Dagmar Theatret, og vare meget tilfredse med denne lille Udskejelse, der skaffede os en virkelig musikalsk Nydelse.

Nu vil jeg slutte Brevet for at det kan komme med det næste Tog, og jeg kan ikke slutte bedre end med det Ønske og sikre Haab, at Vor Herre vil vende alt til det bedste, og det vil han sikkert, thi vi véd jo at Alt skal tjene dem til Gode, som elske Gud.

Tusind Kys til min kjære velsignede Agnete fra Fader.

Kjøbenhavn d. 20 Juli 1886.

Kære Børn!

I denne træge Tid ere I ikke af vore
Tænkter, og vi bedlegge dem at vi ikke selv
kunne være hos Edre og hjælpe til at holde
Modet oppe, ligesom at der ligger 5 Dage mellem
et Brevs Afsendelse herfra og erto modtagelse
her, thi naar følger jo, at Tilstanden den være
aldrig forpættelig naar Brevet modtages fra
Ungarn og blev sendt. Vi lode uheldigvis
nogle Dage gaa hen uden at skrive i Tydskum
med Begyndelse, da vi havde snart at
høre om jeres Bedring, og desuden ere I blivne
nogle Dage uden Brev herfra, men siden d. 9^{de}
have vi skrevet hver aften eller hver dag;
men ikke den der være gaaet et Brev færdigt,
men Telegrammet som blev sendt d. 16^{de}
have vi dog at I have modtaget.

De sidste Efterretninger fra d. 15-16de lyde
dog saa vitt vi seerne, noget bedre, naar
den var kjendelse elskede Agneta kunde faa

litt mere Ro i Sindet, men dog nervøse
Angstelser følge jo altid med den Sygdom,
hvad jeg spandt af Erfaring, Men naar den
kjedelige Feber er borte, og vil opsees Kraftene
og med dem den gamle Ro i Sindet og Lyse Blod
paa Livet vende tilbage.

Jeg traf paa Gaderne den Læge, som
jeg skal hilse og ønske god Bedring; han sagde,
at i Italien, naar en Feber er overstaaet, er
Reconvalescensen utvunderlig hurtig, hvorpaa han
nævnte forskellige Exempler. Vi vil haabe,
at hans Ord ogsaa skal gaa i Opfyldelse for
Eders især i Civitas sundt Lufte. Ja vi haaber
virkeligt at Vor Herre vil vore os saa naadig
at vi maa gjenne vore Egens Agtelse kende
og glad til Efteraaret.

Vi leve hemmelig ensomt i denne Tid,
alle rejse og vore egne Trøstelse ere gaaet
fløjne bort, saa at Moder, Søsner, Thora
og jeg indgaa den hele Hverdag. Jønsen
thaw er i Sorø, Læge derfra til Lyng og end
i Aarhus, hvor han er indtrædet af Høst
Jenssen. P. Kargreth er paa Nørre og

et sneftes Besøg. Fæstet Mine, til hvem
og saa Ingrid snart lagde over for at hjælpe
hende med Husholdningen og adskilde hendes
Eensomhed. Om kort Tid ventede vi Mødet
Hanne med hendes Smaafrøder, hvilket vil give
en Afveksling med den uensomme Eensomhed.
Vi har først i Gaar og i Dag haft rigtig
Sommervær, i lang Tid har det været spøjst
og bløende Veir, saa at vi ikke have kunnet
benytte Haven saa meget som vi havde ønsket.
Ingrid har overtaget Agnetes gamle Forretnings
i Haven med at plukke Jordbær, Blomster
og sætte Potteplanter, saa i den sidste Retning
har hun ikke endda maalt Agnetes Dygtighed.
Caroline berøges os jævnligt, der i disse Dage,
der Theodora har faaet Orlov til at besøge
et Hjem.

Vi har jeg fortalt hvad de nærmest har
forhaandlet, om vort eget Hjem, der jeg antager,
at alle Smærkning herfra interessere Dem;
om Verden udenfor har jeg kun lidt at for-
stille, da vi kun lidt kommer udenfor Husets
Eensomhed, dog vare Mødet og jeg for nogen

Jeg vilde kunne at høre svensk Opera i
Dagmar Theatret, og være meget tilfreds
med den lille Udvejelse, der skaffer os
en virkelig musikalsk Nydelse.

Nu vil jeg slutte Brevet for at det
kan komme med det næste Bogen, og jeg kan
deri slutte bedst end med det Guds og Jællers
Haab, at Vor Herre vil vandre alt til det
bedste, og det vil han sikkert, thi vi ved
jo at alt skal blive den til Gode, som
elske Gud.

Tusind Kys til min søde velsoynde
Agnete fra Fader.